

از فرط بیخوابی

قبض و بسط سینما در گرو سیاست

• **مهرداد حجتی**

● تاریخ سینما را چگونه می‌نویسند؟ آیا سینما نسبتی با سیاست دارد؟ آیا با تغییر رویکرد سیاسی، سینما هم تغییر می‌کند؟ پاسخ به این پرسش‌ها فایزغ از سمت‌گیری ایدئولوژیک می‌تواند برای سینمایزوهان راهگشا باشد، هرچند که به نظر می‌رسد در شرایط فعلی با صراحت این کار چندان امکان‌پذیر نیست، اما در حد مقدور می‌توان تا حدودی به پاسخ این پرسش‌ها نزدیک شد.باید به گذشته بازگشت و نسبت سینما با سیاست را تا وقوع انقلاب بررسی کرد. اتفاقا ورود سینما به ایران به‌شدت با سیاست گره خورده است؛ از آنجا که شاه قاجار شیفته دوربین فیلم‌برداری شد و دستور خرید آن را صادر کرد. نخستین فیلم‌ها هم قطعات کوتاه مستندی از شاه و اطرافیان‌ش است که از آن زمان برای ما به یادگار باقی مانده‌اند. علاقه شاه قاجار، ایران را در زمره نخستین کشورهایی قرار داد که توانست‌اند تکنولوژی سینما را وارد کنند؛ یکی از مظاهر مدرنیته که می‌توانست حامل تغییراتی برای کشور عقب‌مانده‌ای چون کشور ما باشد، چنان‌که بعدها شد. سینما در بدو ورود به دلیل علاقه شاه، از مخالفت بخش‌های سنتی جامعه دور ماند و توانست پس از مرگ شاه همچنان به حیات خود ادامه دهد. تصاویر جادویی سینما در آن روزگار هر بیننده‌ای را مسح می‌کرد. تلاش گروهی نخبه در آغاز، سینما را در مسیر توسعه قرار داد. تا اینکه بالاخره هم‌زمان با آغاز تحولات، سینما هم دچار تحول شد. این تحولات، تحولات دهه ۴۰ به‌بعد است؛ دوران پهلوی دوم که قصد داشت ایران را با فرمانی چندماده‌ای به دوران تئزازی برتاب کند؛ دورانی که در آن بتوان در کشورهای پیشرفته صنعتی رقابت کرد! آن فرمان را «انقلاب سفید» نامیدند و به کتاب‌های درسی وارد کردند. البته کشور در موقعیت تازه‌تری قرار گرفته و ثروت حاصل از فروش نفت زندگی مردم را تغییر داده بود. نشانه‌های تغییر در شکل‌وشمایل شهرها پدیدار شد و ظاهر خیابان‌ها را تغییر داد. تابلوهای نئون در تمامی طول شب خیابان‌ها را جلوه می‌داد و رستوران‌ها و مراکز تفریحی تا صبح بازمی‌ماندند. در این دوران سینما موقعیتیثبت می‌شود، اما سال‌ها گسترش می‌یابند و دفاتر فیلم‌سازی یک‌یک به افتتاح می‌شوند. کمپانی‌های بزرگ پخش فیلم ترجیح می‌دهند به جای بیروت، نمایندگی‌شان را در تهران دایر کنند. به‌یک‌باره تهران به قطب سینمای منطقه تبدیل می‌شود. فیلم‌های روز دنیا از طریق تهران در کشورهای منطقه توزیع می‌شوند. سینمای بومی هم متأثر از سینمای روز جهان دست‌خوش تغییر می‌شود، اما فضای یاس‌آلود سیاسی پس از کودتای ۲۸ مرداد ۳۳ اجازه نمی‌دهد فیلم‌سازان روشنگر به مضامین سیاسی نزدیک شوند. سینما در میانه کشمکش میان حکومت و روشنفکران به دو پاره تقسیم می‌شود؛ پاراهی که سر در گره‌گیشه دارند و بی‌اعتنا به سیاست، راه سوداگری را در پیش می‌گیرند و پارهای دیگر که با اعتنا به تاریخ و سیاست، راه روشنگری را در پیش می‌گیرند. تقابل این دو پاره، تقابل میان «فیلمفارسی» با «موج نو» بود؛ تقابلی که تا بهمن ۵۷ ادامه یافت و «فیلمفارسی» برای همیشه از پرده سینماها کنار رفت، اما سینما پس از ۵۷ قرار بود دست‌خوش تغییرات عمده‌ای شود؛ تغییراتی متأثر از فضای انقلاب. از ماه‌ها پیش از پیروزی انقلاب، سینماگران تحول‌خواه، با ملحق‌شدن به صف انقلابیون عملا تغییرات را در سینما کلید زده بودند. اما سوداگران «فیلمفارسی» ساز ترجیح داده بودند تا روشن‌شدن تکلیف حکومت همچنان از راه گیشه به پرکردن جیب‌های خود ادامه دهند. بالاخره با رخداد بهمن ۵۷ فیلمفارسی هم تکلیفش روشن شد. هرچند که فیلم‌سازان «موج نو» تا دو دهه بعد هم امکان ساخت فیلم‌های مستقل خود را پیدا نکردند، اما خواهان‌خواه با ورود کشور به دوران تازه، سینما هم به دوران تازه وارد شده بود. تغییر سیاسی، تغییر سینما را هم در پی داشت، با این تفاوت که سیاست تازه، ایدئولوژی تازه را هم با خود به همراه آورده بود. سینما قرار بود تا نزدیک به دو دهه متأثر از مدیران ایدئولوژیک، مسیری ایدئولوژیک را طی کند، اما در نیمه دوم دهه ۷۰ با تحولات سیاسی، بالاخره سینماگران مستقل این فرصت را یافتند تا آثار مستقل خود را بسازند. دوم خرداد ۷۶ در کنار

همه تغییرات، این فرصت را پدید آورد تا در همه عرصه‌ها، از جمله سینما استقلال به هنرمندان و مؤلفان داده شود تا آنها با اتکا به دانش و هنر خود خلایقیت خود را بروز دهند؛ اتفاقی که البته موجب جشش شگرف در همه زمینه‌ها شد. سینما هرچند به بلوغ مطلوب خود نرسید، اما در مسیر بلوغ قرار گرفت؛ بلوغی که قرار بود تا دو دهه بعد با دریافت جوایز معتبر از جمله گلدن گلوب و اسکار به نتیجه برسد.به‌یقین بلوغ سینمای ما بی‌شابهت به بلوغ سیاسی ما نیست؛ بلوغی برآمده از جامعه‌ای رشدیافته که همواره در پی تحولی تازه، توسعه‌ی سیاسی را طلب می‌کند. مرور تاریخ معاصر به ما نشان می‌دهد هرگاه سیاست گامی به جلو برداشته، فرهنگ نیز یا آن به پیش رفته است؛ فرهنگی که همه هنرها را در دامن خود دارد و سینما هم از آن مستثنا نیست، هرچند که سینما همواره پیشروتر از دیگر هنرها بوده است.

رضا آشفته؛ این روزها مائده طهماسبی، بازیگر، کارگردان و مترجم، دارد در تئاتر شهر تمرین می‌کند که در نمایش «آرسن»، به کارگردانی بهزاد صدیقی و در کنار خاطره حاتمی و فرهاد آبیض بازی کند. او درباره این نمایش و فضای تئاتر خصوصی کب زده‌ایم که می‌خوانید.

✎ **الان به چه کاری مشغول هستید؟**

آرزو می‌کردم که به‌دور از دغدغه‌ها و دوندگی‌های کارگردانی و تهیه‌کنندگی تئاتر خودم، در یک کار بازی کنم و الان این فرصت پیش آمده که دارم در نمایشی به کارگردانی بهزاد صدیقی بازی می‌کنم که سه سال پیش این متن را نمایش‌نامه‌خوانی کردم. این متن، نامش «آرسن» و نوشته کارینه خودیکیان، نویسنده ارمنستانی، است که با ترجمه‌ای از آندرانیک خچومیان منتشر شده و خود صدیقی هم در جریان نشرش بوده و در گروهشان هم این متن را دراماتوزی کرده‌اند. ما سه سال پیش که نمایش‌نامه‌خوانی کردیم، گفتیم‌ای کاش بشود آن را اجرا کنیم که بالاخره قرعه به نام تئاتر شهر و قشقای افتاد و آن‌موقع من و لیلی رشیدی بودیم و حالا من و خاطره حاتمی در آن بازی می‌کنیم.

✎ **فقط دو بازیگر؟**

البته فرهاد آبیض هم هست که از تصویرش در این اجرا استفاده می‌کنیم.

✎ **داستان کار از چه قرار است؟**

درباره یک بازیگر زن میان‌سال و معمولی است که در تلویزیون برنامه‌ای از او ضبط و پخش می‌شود که یک‌باره شب در خانه‌اش با پسری برخورد می‌کند و حالا این بازی‌دادن و وارد بازی‌شدن است که می‌شود مبنای نمایش و بگذارد بیشتر از این قصه را توضیح ندهم.

✎ **بعضی یک کمدی است؟**

نه اتفاقا یک درام است و در سه پرده متوجه می‌شویم که این‌ پسر آواره خیابان است و در همان جا هم تصویر زن را دیده و حالا به سراغش آمده که درواقع او دختری است که در لباس پسرانه آوارگی می‌کند و این درام جدی این دو شخصیت است.

✎ **شما راضی هستید. فکر می‌کنم با توجه به اینکه خاطره حاتمی هم در این سال‌ها دارد خودش را در نقش‌های متفاوت مطرح می‌کند این برخورد شما برایتان جالب باشد؟**

بله، راضی‌ام و فکر می‌کنم برای مخاطبانمان نیز چالش‌برانگیز باشد و من و گروه هم درباره‌اش چالش‌هایی داشته‌ایم و به توافقتی در بازی رسیده‌ایم و درکل برامان همه‌چیز خوب بوده است. امیدوارم که برای تماشاگران هم راضی‌کننده باشد.

✎ **چه کارهای دیگری را پیش رو دارید؟**

الان سریال پنچری که در آن بازی کرده‌ام، دارد پخش می‌شود و این سریال مدتی طولانی وقتم

هنر

گفت‌وگو با مائده طهماسبی، بازیگر

من حیرت می‌کنم

را گرفت و قبلش هم یک سریال برای حجت قاسم‌زاده‌اصل بازی کرده بودم و در پاییز هم قرار است برای بهرام بهرامیان در یک سریال بزرگ بازی کنم که فکر کنم در حدود ۵۰ قسمت باشد و الان دارد فیلم‌برداری می‌شود که نوبت من همان پاییز است و فکر می‌کنم که بازی خوبی بشود، چون نقشش متفاوت است. اول به من نقش یک زن خانه‌دار و مادر پیشنه‌شاد شد که گفتم نه این را دوست ندارم، اما وقتی گفت که بیا نقش یک زن جذامی را بازی کن، خیلی خوشحال شدم، چون حس می‌کنم می‌توانم در این نقش متفاوت باشم و برای خودم هم تجربه‌ای باشد.

✎ **آیا با این همه کار و شلوغی‌های رایج، فرصت تئاتردیدن هم دارید؟**
بله، خیلی! من امشب قرار است کار علی شمس (شب‌دشنه‌های بلند) را در تئاتر مستقل ببینم.

✎ **بهترین کاری که این روزها دیده‌ای چه بوده است؟**

برایم سخت است که بگویم خوب یا بد... بالاخره همه کارها خوب هستند و همه گروه‌ها خیلی زحمت می‌کشند که این نمایش‌ها را به صحنه برسانند. می‌توانم بگویم این کار خسته‌کننده شده بود یا کارگردانی‌اش ضعیف بود یا ریتمش مشکل داشت، اما نمی‌توانم بگویم این بد بود، چون در هر کار چیزهایی را می‌بینم که برایم جذابند و می‌توانم بگویم خوب بوده است.

من در این روزها آناکارائینای آرش عباسی، پالت محمد حاتمی و اعتراف شهاب حسینی را دیده‌ام. حتی رفته‌ام کار عروسکی خانم آزاده انصاری (ماه‌پیشونی) را در شهزاد دیده‌ام که هرکدام به‌نوعی خوب بودند، اما آن قدر هم نبوده‌اند که بگویم عالی بوده‌اند.

سینما

پرده نقره‌ای

«واندر ویل» وودی آلن فیلم اختتامیه جشنواره نیویورک شد

● **کیت وینسلت، جونو تمپل، جاستین تیمبرلیک و جیمز بلوشی** در فیلمی بازی می‌کنند که داستانش در دهه ۱۹۵۰ روی می‌دهد. «واندر ویل» (Wonder Wheel) تازه‌ترین ساخته وودی‌آلن فیلم اختتامیه پنجاه‌وپنجمین جشنواره فیلم نیویورک است. چهل‌هشتمین فیلم بلند داستانی آلن یک فیلم درام است که داستانش در دهه ۱۹۵۰ در یک پارک تفریحی در کانتی آیلند در بروکلین نیویورک روی می‌دهد. جیمز بلوشی، جونو تمپل، جاستین تیمبرلیک و کیت وینسلت در این فیلم بازی می‌کنند. به گزارش هالیوودریپورتر، جشنواره نیویورک اغلب سکوی پرش فیلم‌ها برای رقابت در جوایز سینمایی پایان سال است. سال گذشته فیلم‌های «مهتاب» و «منچستر بای د سی» در این رویداد به نمایش درآمدند که با مستند «سیزدهمین» به کارگردانی آوا دورونی شروع شد و با «شهر گمشده زده» بس بازی چارلی هاتام به پایان رسید. گفته شده وینسلت که برای اولین‌بار با آلن همکاری کرده است، در «واندر ویل» یک نقش آفرینی محبوب جوایز ارائه داده است. «کافه سوسپاتی» فیلم قبلی آلن اولین‌بار در جشنواره کن ۲۰۱۶ نمایش داده شد، اما اکنون او فیلم جدید خود را نخستین‌بار در نیویورک، شهر زادگاه خود، روی پرده می‌برد. «واندر ویل» در نیویورک فیلم‌برداری شده است. شرکت آموزن استودیوز فیلم را اول دسامبر (۱۰ آذر) توزیع می‌کند تا فرصت حضور فیلم قبلی آلن اولین‌بار در جشنواره کن ۲۰۱۶ را تأخیر کرده است و امیدوارم بشود آن را کار کنم.

● **خوب است که این همه کار می‌بینی؟**
بله، برخی به خرید می‌روند یا تفریح. اما تفریح من واقعا تئاتردیدن است. من خیلی کیف می‌کنم از تماشای تئاتر و آن را به خرید و هر نوع تفریح دیگری ترجیح می‌دهم.

✎ **بنابراین عادت به تئاتردیدن دارید؟**

حتی خیلی از تاترها را از دست می‌دهم و حیقم می‌آید. خب نمی‌شود همه کارها را هم دید، اما تا برسم، می‌روم برای دیدن، نه‌اینکه دعوتم کنند، بلکه خودم مشتاق تئاتردیدنم.

✎ **آیا در این وضعیت که تئاتر دارد خصوصی و خصوصی‌تر می‌شود، وضعیت تئاتر قابل قبول هست؟**

من حیرت می‌کنم که هرروز در فضای تئاتر اتفاقات تازه‌ای می‌افتد و هرروز سالن‌های بیشتری

ساخته می‌شوند و در آن از جوان‌ها گرفته تا افراد حرفه‌ای دارند انواع تئاتر را به صحنه می‌برند. جوان‌ها با عشق و امید به صحنه می‌آیند و افراد حرفه‌ای و حتی سوپرستارها هم تلاش خودشان را می‌کنند. الان شهاب حسینی با «اعتراف» در تئاتر شهر کولاک کرده است و این یک رونق بی‌نظیر است؛ مثلا در سال‌های گذشته هیچ‌کس فکر نمی‌کرد ندندون طلا، صد میلیون تومان فروش کند. آن هم در روزگاری که تئاتر دوباره داشت احیا می‌شد، اما امروز با سلیقه‌های متعدد، تئاتر آمادگی میزبانی از مخاطبان را دارد. هم تئاتر تجاری داریم و هم تئاتر حرفه‌ای و هم می‌شود تئاتر تجربی کار کرد و حتی می‌توان آناگرد بود. الان در تهران ۱۲،۱۰۰ میلیونی

● **چه توصیه‌ای به مخاطبان آرسن دارید؟**
آرزویمان دیده‌شدن کار است و از مخاطبان تئاتر می‌خواهیم بیایند و کارمان را ببینند و ما را با عکس‌العمل‌های خود خوشحال کنند. ✎ **بازتاب و نظر مخاطب تا چه اندازه برایتان اهمیت دارد؟**
بستگی دارد که چقدر نظرها بدون غرض‌ورزی باشد؛ وگرنه الان در فضای مجازی همه نظراتشان را مثبت و منفی و با مهربانی و عصبانیت بیان می‌کنند؛ اما باید بازیگران فیلتری برای خودشان بگذارند تا از این نظرات خشمگین و بی‌دلیل آسیب نخورند.

آیا در این وضعیت که تئاتر دارد خصوصی و خصوصی‌تر می‌شود، وضعیت تئاتر قابل قبول هست؟

این نیست که بگویم سینمای کودک سینمای مرده‌ای است، بلکه فراموش شده است و اگر بخواهیم جان تازه‌ای بگیرد، باید به آن توجه ویژه‌ای شود.

✎ **کمی از کیفیت فیلم‌های کودک در سال‌های گذشته صحبت کنیم. به نظر شما آیا به‌لحاظ کیفی آثاری تولید کرده‌ایم که مخاطب امروز سینمای کودک را راضی کند؟**

بله، به نظرم در سال‌های اخیر فیلم‌هایی می‌بینیم که گاهی فکر می‌کنیم چطور در ایران ساخته شده است؟ واقعیت این است که بسیاری از این آثار با هزینه بسیار اندک تولید می‌شوند و با این شرایط مخاطب خودشان را جذب می‌کنند. آنچه مسلم است این است که ما در حال رقابت با محصولات خارجی هستیم و در این شرایط باید نیاز مخاطب کودک شناسایی و برای طیفی که این سینما را دنبال می‌کنند برنامه‌ریزی شود. آموزش‌وپرورش از جمله مراکز است که در این زمینه می‌تواند مؤثر باشد. واقعیت این است که مسئله سینمای کودک موضوع پیچیده‌ای شده است و نمی‌خواهم ناامید نگاه کنم و نیمه پر لیوان این است که جوان‌های بسیار بااستعدادی به این زمینه ورود و آثار خوبی تولید کرده‌اند. سینمای کودک و نوجوان و تولید آثار باکیفیت نیاز به برنامه‌ریزی دقیق و طولانی‌مدت دارد و باید بدانیم مطالبات کودکان و نوجوانان چیست؟ کودکی که این روزها با بازی‌های رایانه‌ای سرگرم است می‌تواند به این باور برسد که می‌تواند فیلم ایرانی هم ببیند و سرگرم شود. وقتی از جشنواره جهانی کودک و نوجوان حرف می‌زنیم نباید تنها به نامش تکیه کنیم. چرا فیلم‌هایی که در این جشنواره حضور دارند درست دیده نمی‌شوند و ارکان گسترده ندارند؟

✎ **موضوع دیگری نیز درباره تولیدات اخیر سینمای کودک مطرح است؛**

اینکه برخی از فیلم‌ها مثل «شهر موش‌ها» یا

«خاله قورباغه» و فیلم‌هایی از این جنس که با توجه به استقبال مخاطبان از فصل اول آن تولید می‌شوند به زعم بسیاری نمی‌توانند با مخاطب امروز سینمای کودک ارتباط برقرار کنند و با سلیقه مخاطب امروز این سینما هم‌خوانی ندارند. نظر شما چیست؟

آنچه مسلم است باید نگاه کنیم که استقبال از آثار چطور بوده؟ بچه‌ها نیاز به سرگرمی دارند. نمی‌دانم توجیه اقتصادی ساخت این‌گونه فیلم‌ها چطور بوده، چراکه از این موضوع خبر ندارم، اما وجه سرگرمی و آموزشی این نوع آثار را نباید فراموش کرد و به نظرم می‌تواند برای مخاطب کودک مؤثر باشد و اگر به‌روز باشد به هدفش خواهد رسید. به‌رحال سینمای ایران به تولید همه‌گونه فیلم نیاز دارد و سینمای کودک را نمی‌توان از تولیدات سینمای ایران جدا کرد و باید به آن توجه ویژه‌ای داشت.

سینما

پرده نقره‌ای

«واندر ویل» وودی آلن فیلم اختتامیه جشنواره نیویورک شد

● **کیت وینسلت، جونو تمپل، جاستین تیمبرلیک و جیمز بلوشی** در فیلمی بازی می‌کنند که داستانش در دهه ۱۹۵۰ روی می‌دهد. «واندر ویل» (Wonder Wheel) تازه‌ترین ساخته وودی‌آلن فیلم اختتامیه پنجاه‌وپنجمین جشنواره فیلم نیویورک است. چهل‌هشتمین فیلم بلند داستانی آلن یک فیلم درام است که داستانش در دهه ۱۹۵۰ در یک پارک تفریحی در کانتی آیلند در بروکلین نیویورک روی می‌دهد. جیمز بلوشی، جونو تمپل، جاستین تیمبرلیک و کیت وینسلت در این فیلم بازی می‌کنند. به گزارش هالیوودریپورتر، جشنواره نیویورک اغلب سکوی پرش فیلم‌ها برای رقابت در جوایز سینمایی پایان سال است. سال گذشته فیلم‌های «مهتاب» و «منچستر بای د سی» در این رویداد به نمایش درآمدند که با مستند «سیزدهمین» به کارگردانی آوا دورونی شروع شد و با «شهر گمشده زده» بس بازی چارلی هاتام به پایان رسید. گفته شده وینسلت که برای اولین‌بار با آلن همکاری کرده است، در «واندر ویل» یک نقش آفرینی محبوب جوایز ارائه داده است. «کافه سوسپاتی» فیلم قبلی آلن اولین‌بار در جشنواره کن ۲۰۱۶ نمایش داده شد، اما اکنون او فیلم جدید خود را نخستین‌بار در نیویورک، شهر زادگاه خود، روی پرده می‌برد. «واندر ویل» در نیویورک فیلم‌برداری شده است. شرکت آموزن استودیوز فیلم را اول دسامبر (۱۰ آذر) توزیع می‌کند تا فرصت حضور فیلم قبلی آلن اولین‌بار در جشنواره کن ۲۰۱۶ را تأخیر کرده است و امیدوارم بشود آن را کار کنم.

زیر آسمان فیروزه‌ای

رونمایی از «آنگاه»

● **گروه هنر:**
مراسم رونمایی از سومین شماره مجله فرهنگی، هنری «آنگاه» با حضور جمعی از هنرمندان و نویسندگان در فرهنگ سرا ی ارسیاران برگزار می‌شود. شماره سوم نشریه «آنگاه» با موضوع «پیکان» به حضور کامران شیردل، ترانه بلدا و مسعود فروتن و جمعی از نویسندگان، هنرمندان و پیش‌کسوتان، عصر روز پنجشنبه، پنج مرداد، ساعت ۱۹ در فرهنگ‌سرای ارسیاران رونمایی می‌شود. به گزارش «شرق»، شماره سوم آنگاه ویژه (پیکان) و رفاقت ۵۰ ساله‌اش با مردم ایران، اینکه پیکان روایتی تأمل‌برانگیز دارد؛ روایتی که هم عمری طولانی و ۴۰ساله را نشان می‌دهد و هم سقوطی از برج افتخار طبقه متوسط به خودرو مسافرکش‌ها و سرانجام غم‌انگیز برای سپردن جایگاهش به خودروهای ارزان‌قیمت خارجی را نشان می‌دهد. گفتنی است آنگاه در این شماره با گفتار و نوشتاری از: ناصر فکوهی، آرش حسن‌پور، امید آنازکی، علی امیرریاحی، حسین شهرابی، شاهین آرمین، محمد بهشتی، اسماعیل عباسی، حورا معتمدآیینی، ترانه بلدا، داود آرسوئی، سعید نوری، شهروز نظری، هنگامه عابدین، فرزاد مقدم، حمیدرضا کریمی، اندرو تیلر، مسعود میر، حسین کنجی، عباس کاظمی، هادی آقاچازنده، رسول نظرزاده و با سردبیری آرش تنهایی در ۴۴۰ صفحه، در قطع وزیری و با جلد گالینگور به چاپ رسیده است. «آنگاه» در این مراسم و با حضور جمعی از نویسندگان، هنرمندان اهل تئاتر، سینما، ادبیات و هنرهای تجسمی، ساعت ۱۹ روز پنجشنبه، پنج مرداد ۹۶، در فرهنگ‌سرای ارسیاران رونمایی و پس از آن در کتاب‌فروشی‌های معتبر و کیوسک‌های مطبوعاتی توزیع خواهد شد.

پهنای فرهنگی

مغز نیکوکاری و خیر جمعی

شماره حساب ویژه مشارکت‌های

مردمی سازمان پهنای

۹۰۱۹۰ بانک ملت